

# HANDHAVINGSCOLLEGE

## ARREST

van 11 januari 2024 met nummer  
in de zaak met rolnummer

Verzoekende partij

vertegenwoordigd door advocaat met  
woonplaatskeuze te

Verwerende partij

**het VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, voor wie bij delegatie optreedt: de gewestelijke entiteit (het Departement Omgeving - afdeling Handhaving)

vertegenwoordigd door  
afdelingshoofd, met kantoor te 1000 Brussel, Koning Albert II-laan 20, bus 8

---

### I. Voorwerp van het beroep

Verzoekende partij vordert door neerlegging van een verzoekschrift in het digitaal loket op 26 april 2023 de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke entiteit van 20 maart 2023 met nummer waarmee haar een alternatieve bestuurlijke geldboete wordt opgelegd van 675 euro wegens schending van artikel 6.1.1.4, 3° van het besluit van de Vlaamse regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (hierna: VLAREMA). Er wordt haar met name verweten dat ze een textielcontainer heeft geplaatst zonder de daarvoor door de gemeente vereiste toelating.

## II. Rechtspleging

Verwerende partij legt het administratief dossier neer en dient een antwoordnota in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

Partijen worden opgeroepen voor de openbare zitting van 16 november 2023. Ze stemmen in met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de vordering (conform artikel 41, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges).

## III. Feiten

1.

Op 22 maart 2018 stelt een intergemeentelijk toezichthouder (hierna: verbalisant), naar aanleiding van een klacht, het volgende vast:

“Ik word op 7 maart 2018 telefonisch en schriftelijk (via mail) in kennis gesteld door de van het niet naleven van het politiereglement van over de inzameling van huishoudelijk textielafval (art. 42-44) en de gemeenteraadsbeslissing van van 29 december 2014 ter goedkeuring van het politiereglement betreffende het beheer van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen door de Sinds 1 januari 2015 is deze firma niet langer vergund om in opdracht van huishoudelijk textiel in te zamelen langs de openbare weg en op privédomein in de gemeenten/steden die aangesloten zijn bij Ondanks verschillende aanmaningen door aan in de periode tussen 16/01/2015 en 27/02/2018 om de textielcontainer langs weg te halen, werd op 07/03/2018 om 9u door een medewerker van vastgesteld dat de textielcontainer nog steeds niet werd opgehaald. Bijgevolg werd door de algemeen directeur van [...], opdracht gegeven aan [...], i voor o.a. om een proces-verbaal op te maken op grond van het niet naleven van art. 6.1.1.4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, kortweg VLAREMA genoemd.

Op 22 maart 2018 begeef ik mij bijgevolg ambtshalve naar het terrein in vaar ik zelf vaststel dat de textielcontainer van de firma nog steeds aanwezig is. Ik ga bijgevolg over tot opmaak van dit proces-verbaal. Foto's van de vaststelling van 22 maart 2018 worden bijgevoegd als bijlage 1.

...”

Deze vaststellingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal nr. /an 15 maart 2018, dat wordt afgesloten op 27 maart 2018 (hierna: PV) en op dezelfde datum met een aangetekende brief wordt verstuurd aan de procureur des Konings en aan verzoekende partij.

2.

Op 29 mei 2018 ontvangt de gewestelijke entiteit de melding van de procureur des Konings van 16 april 2018 dat het milieumisdrijf niet strafrechtelijk zal worden behandeld.

3.

Op 20 juli 2018 brengt de gewestelijke entiteit verzoekende partij op de hoogte van haar voornemen om eventueel een alternatieve bestuurlijke geldboete en een voordeelontneming op te leggen. Ze nodigt haar daarbij uit om hun schriftelijk verweer mee te delen, eventueel vergezeld van een vraag tot hoorzitting, terwijl ze ook de mogelijkheid krijgt om inzage te vragen in het administratief dossier.

Verzoekende partij bezorgt haar schriftelijk verweer op 13 augustus 2018, waarbij ze de gewestelijke entiteit vraagt om te worden gehoord. Verzoekende partij wordt op 9 januari 2023 gehoord en bezorgt op 31 januari 2023 een aanvullend verweer.

4.

Op 9 januari 2023 vraagt de gewestelijke entiteit aan de verbalisant of verzoekende partij de textielcontainer ondertussen verwijderde. De verbalisant meldt de gewestelijke entiteit op 13 januari 2023 dat de textielcontainer ondertussen is verwijderd.

5.

Op 20 maart 2023 legt de gewestelijke entiteit een geldboete op, waarvan verzoekende partij met een aangetekende brief van 23 maart 2023 in kennis wordt gesteld. Dat is de bestreden beslissing.

#### **IV. Onderzoek van het middel**

##### *Standpunt van de partijen*

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 16.6.3, §§ 1 en 2 en 16.4.27 van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM)
- het politiereglement van \_\_\_\_\_ betreffende het beheer van huishoudelijke afvalstoffen en vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen (hierna: Politiereglement)
- artikel 26 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (hierna: Materialendecreet)
- artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA

Ze stelt in essentie dat er haar voor het milieumisdrijf houdende het als inzamelaar van textielafval niet naleven van het Politiereglement geen alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd omdat er hiervoor al een gemeentelijke administratieve sanctie is voorzien. Ze verwijt de gewestelijke entiteit met name dat deze in de bestreden beslissing niet zorgvuldig onderzoekt en afdoende motiveert of de schending van artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA, wegens het niet naleven van artikel 43 Politiereglement, kwalificeert als een milieumisdrijf in de zin van artikel 16.6.3, §1 DABM, waarvoor er een bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd overeenkomstig artikel 16.4.27 DABM. Ze meent dat er voor de schending van artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA geen bestuurlijke geldboete meer kon worden opgelegd omdat het Politiereglement het niet naleven van artikel 43 hiervan al sanctioneert met een gemeentelijke sanctie overeenkomstig artikel 119bis Nieuwe Gemeentewet, terwijl artikel 16.6.3, §2 DABM voorziet in een afwijking op de strafrechtelijke sancties in 16.6.3, §1 DABM als de gemeente voor kleine vormen van openbare overlast gemeentelijke sancties heeft bepaald overeenkomstig artikel 119bis Gemeentewet.

2.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat verzoekende partij haar stelling, dat het Politiereglement het niet naleven van artikel 43 hiervan handhaaft met gemeentelijke sancties overeenkomstig artikel 119bis Gemeentewet, niet motiveert. Ze stelt dat de feiten zowel een schending inhouden van de (inter)gemeentelijke regelgeving als van de decretale regelgeving. Ze wijst daarbij op dat vaststelling dat op het ogenblik van de vaststellingen door de verbalisant in artikel 240 van het Algemeen Politiereglement van onder meer \_\_\_\_\_ (hierna: Algemeen Politiereglement), zoals ingevoegd bij artikel 43 Politiereglement, was bepaald dat de inzameling van textielafval uitsluitend mag gebeuren door de door IVIO aangewezen inzamelaars, via door \_\_\_\_\_ toegelaten textielcontainers, terwijl artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA bepaalt dat inzamelaars onder meer het gemeentelijk politiereglement over de inzameling van het huishoudelijk textielafval moeten naleven. Ze stelt dat uit artikel 16.6.3, §§1 en 2 DABM volgt dat het beheren van afvalstoffen in strijd met de wettelijke voorschriften, waaronder de schending van artikel 6.1.1.4, 3° DABM, kan worden bestraft met de straffen in

artikel 16.6.3, §1 DABM en er hiervoor een alternatieve geldboete kan worden opgelegd, tenzij er sprake is van een misdrijf dat wordt beschouwd als een kleine vorm van openbare overlast, waarvoor de gemeente een gemeentelijke administratieve sanctie (hierna: GAS) heeft bepaald, omdat de decretale strafbaarstelling dan niet geldt en de GAS-reglementering voorrang heeft. Ze wijst op het facultatief karakter van de bevoegdheid van gemeenten om sancties op te leggen voor kleine vormen van openbare overlast overeenkomstig artikel 119bis Nieuwe Gemeentewet en op het aanvullend karakter van de gewestelijke strafbaarstelling als de gemeente ervoor opteert om geen gebruik te maken van haar bevoegdheid, zoals bevestigd door het Grondwettelijk Hof in arrest nr. Ze stelt dat uit de artikelen 331 en 335 Algemeen Politiereglement blijkt dat heeft geopteerd om geen GAS-boetes te voorzien voor feiten die zowel een schending inhouden van strafrechtelijke als van administratiefrechtelijke bepalingen en om het proces-verbaal in dergelijk geval over te maken aan de procureur des Konings. Ze stelt dat dit in voorliggend dossier ook is gebeurd, waarna de procureur des Konings heeft beslist om het dossier over te maken aan de gewestelijke entiteit met het oog op bestuurlijke beboeting, zodat deze wel degelijk bevoegd was om de bestreden boete op te leggen. Verwerende partij stelt ondergeschikt dat de gewestelijke entiteit ook in de hypothese dat het Algemeen Politiereglement voorziet in een GAS-boete nog steeds bevoegd was om een boete op te leggen omdat het door de verbalisant in het PV vastgestelde misdrijf, blijkens de federale omzendbrief van 30 januari 2005 en de toelichting bij Titel XVI DABM, niet kan worden beschouwd als een kleine vorm van openbare overlast. Ze meent dat de bestreden beslissing ter zake afdoende is gemotiveerd.

### 3.

Verzoekende partij merkt in haar wederantwoordnota op dat verwerende partij ten onrechte verwijst naar de artikelen 331 en 335 Algemeen Politiereglement omdat deze bepalingen op het ogenblik van de vaststellingen door de verbalisant in het PV in maart 2018 nog niet van toepassing waren en de bestreden beslissing steunt op het Politiereglement, zoals van toepassing op het ogenblik van de feiten. Ze stelt dat artikel 16.6.3, §2 DABM wel degelijk een afwijking voorziet op de principieel strafrechtelijke sancties in artikel 16.6.3, §1 DABM, zodat het niet mogelijk is om cumulatief en met name zowel strafrechtelijk als via gemeentelijke sancties te sanctioneren. Ze herhaalt dat er in deze gemeentelijke sancties zijn voorzien, zodat er geen strafrechtelijke sancties mogelijk zijn en er ook geen bestuurlijke boete kan worden opgelegd. In zoverre verwerende partij ondergeschikt betwist dat het door de verbalisant in het PV vastgestelde misdrijf kan worden beschouwd als een kleine vorm van openbare overlast en meent dat er hiervoor door de gemeente geen GAS-boete kan worden opgelegd, merkt verzoekende partij op dat verwerende partij daarmee de rechtsgrond van de bestreden beslissing in twijfel trekt. Ze stelt dat verwerende partij niet tegelijkertijd kan opwerpen dat ze

het gemeentelijk afvalreglement niet naleefde en dat de bestraffing hiervan in het gemeentelijk afvalreglement onwettig is.

### *Beoordeling door het College*

1.

Zoals blijkt uit het administratief dossier en door partijen niet wordt betwist, is verzoekende partij een onderneming die via textielcontainers textielaafval inzamelt, waarvoor ze beschikt over een registratie als inzamelaar, handelaar en makelaar. Het wordt ook niet betwist dat verzoekende partij in \_\_\_\_\_ met het oog op de organisatie van de inzameling van textielaafval, een textielcontainer plaatste zonder de daarvoor vereiste toelating overeenkomstig artikel 43, §§1 en 2 Politiereglement (zoals vervolgens opgenomen in artikel 240, §§1 en 2 van het gecoördineerde Algemeen Politiereglement, dat ondertussen is vervangen door artikel 273 Algemeen Politiereglement). Het wordt tenslotte niet betwist dat verzoekende partij, door de miskenning van artikel 43, §§1 en 2 Politiereglement, ook in strijd handelde met artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA omdat ze het gemeentelijk politiereglement over de inzameling van het huishoudelijk textielaafval niet naleefde.

Verzoekende partij betwist dat er haar voor de schending van het milieuvoorschrift in artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd omdat het Politiereglement, bij de miskenning van artikel 43 hiervan, voorziet in een gemeentelijke administratieve sanctie in de zin van artikel 16.6.3, §2 DABM. De gewestelijke entiteit oordeelt in de bestreden beslissing, ter weerlegging van de gelijkaardige argumentatie van verzoekende partij tijdens de bestuurlijke boeteprocedure, dat ze bevoegd is om de bestreden boete op te leggen. Ze overweegt hierover onder de titel 'de toerekenbaarheid aan de overtreder' het volgende:

“Vermoedelijke overtreder is een onderneming die actief is als inzamelaar van textielaafval en tweedehandstextiel. Zij beschikt in het kader van deze activiteiten over een registratie als inzamelaar, handelaar, makelaar (IHM) en vervoerder van afvalstoffen bij de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) met nr \_\_\_\_\_

Op het tijdstip van de vaststellingen bepaalde artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA dat naast de algemene voorwaarden in afdeling 6.1 VLAREMA, de IHM bijkomend het gemeentelijk politiereglement over de inzameling van huishoudelijk textielaafval moeten naleven.

Op het tijdstip van de vaststellingen bepaalde artikel \_\_\_\_\_ van het Politiereglement van \_\_\_\_\_ het volgende:

“Artikel 43

§1. Het inzamelen van textielafval wordt uitsluitend georganiseerd door de Opdrachthoudende vereniging of de door haar aangewezen instellingen. Deze instellingen worden door bekend gemaakt via de website en middels de algemene milieucommunicatie en gemeentelijke informatiebladen.

§2. De inzameling geschiedt uitsluitend in de door opgestelde of toegelaten textielcontainers opgesteld In de gemeente, in de door uitgebate recyclageparken en in de inzamelcentra van de door haar aangewezen instellingen.

§3. Het is verboden om textielafval aan te bieden met het restafval of enige andere huis-aan-huis inzameling van selectief ingezamelde afvalstoffen.”

Op 22 maart 2018 stelde de verbalisant vast dat de vermoedelijke overtreder een textielcontainer had geplaatst te Uit de vaststellingen blijkt dat de vermoedelijke overtreder op het tijdstip van de vaststellingen noch beschikte over een gemeentelijke toelating, noch over een omgevingsvergunning klasse 2 voor opslag van textielafval op voormelde locatie.

...

In haar aanvullingen op het verslag van de hoorzitting stelt de vermoedelijke overtreder dat het politiereglement van de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit om een bestuurlijke geldboete op te leggen, uitsluit.

Hoewel artikel 16.6.3, §2 DABM bepaalt dat gemeenten voor kleine vormen van openbare overlast gemeentelijke sancties kunnen bepalen overeenkomstig artikel 119bis van de Gemeentewet, vloeit hieruit geen exclusieve bevoegdheid van de gemeenten voort. In het kader daarvan kan ook worden verwezen naar een arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 mei 2010 (nr. waaruit blijkt dat gemeenten een facultatieve bevoegdheid hebben om sancties op te leggen en de gewesten een aanvullende bevoegdheid hebben wanneer gemeenten geen gebruik maken van deze bevoegdheid. De gemeente kan door de opmaak van een gemeentelijk reglement de regierol opnemen maar dit sluit de bevoegdheid van de gewestelijke entiteit niet uit.”

De feiten houden een schending in van artikel 6.1.1.4, 3° van het VLAREMA. Artikel 6.1.1.4, 3° van het VLAREMA wordt gehandhaafd met toepassing van Titel XVI DABM en de schending ervan is strafbaar gesteld in hoofdstuk VI van titel XVI van het DABM. Er is bijgevolg sprake van een milieumisdrijf in de zin van artikel 16.1.2, 2° van het DABM waarvoor conform artikel 16.4.27 van het DABM een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

...”

De gewestelijke entiteit kan in beginsel een alternatieve bestuurlijke geldboete opleggen voor een gedraging die strijdig is met de milieuvoorschriften in artikel 16.1.1, lid 1, 10° DABM en die naargelang de keuze van de procureur des Konings ook strafrechtelijk kan worden bestraft overeenkomstig artikel 16.6.3 DABM (artikel 16.4.27, lid 2 DABM en 16.1.2, 2° DABM). Ze kan dan ook in beginsel een boete opleggen aan diegene die opzettelijk, dan wel door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, afvalstoffen beheert in strijd met het milieuvoorschrift in artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA, dat uitvoering geeft aan de artikelen 12, §1, 13, §2 en 26, lid 3 Materialendecreet. Artikel 12, §1 Materialendecreet bepaalt met name algemeen dat 'het verboden is afvalstoffen achter te laten of te beheren in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan', terwijl artikel 13, §2 Materialendecreet algemeen bepaalt dat 'de Vlaamse regering met het oog op het bereiken van de doelstellingen, vermeld in artikel 4, voorwaarden kan opleggen aan de onderneming of inrichting die afvalstoffen inzamelt, vervoert of regelingen treft voor hun nuttige toepassing of verwijdering (en aan) de afvalstoffenhandelaars of -makelaars', waarbij 'de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, ook betrekking kunnen hebben op de wijze van inzameling en vervoer'. Artikel 26, lid 3 Materialendecreet bepaalt specifiek met betrekking tot het beheer van huishoudelijke afvalstoffen dat 'de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen worden geregeld bij gemeentelijk reglement, met behoud van de toepassing van de bepalingen van dit decreet'. In uitvoering hiervan bepaalt artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA dat 'inzamelaars, afvalstoffenhandelaars of -makelaars, naast de algemene voorwaarden, bijkomend het gemeentelijk politiereglement over de inzameling van het huishoudelijk textielafval moeten naleven'. Artikel 16.6.3, §1 DABM bepaalt (op het ogenblik van de feiten) dat 'wie opzettelijk (dan wel) door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen achterlaat, beheert of overbrengt, wordt gestraft'.

Artikel 16.6.3, §2 DABM voorziet (op het ogenblik van de feiten) wel dat 'gemeenten, in afwijking van de straffen vermeld in §1, voor kleine vormen van openbare overlast gemeentelijke sancties kunnen bepalen overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet', waarbij 'deze kleine vormen van openbare overlast worden gestraft met een geldboete van maximum 58 euro wanneer de gemeente geen gemeentelijke sancties overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet heeft bepaald'. Artikel 119bis van de gecoördineerde Nieuwe Gemeentewet van 24 juni 1988 bepaalt (op het ogenblik van de feiten) dat 'de gemeenteraad gemeentelijke administratieve straffen en sancties kan opleggen overeenkomstig de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties'. Artikel 16.6.3, §2 DABM is door de decreetgever (via amendement nr. 33 - *Parl. St.* VI.Parl. 2006-2007, nr. 1249/003, 19) ingevoerd met de bedoeling om de gemeenten de

mogelijkheid te geven om bepaalde kleine vormen van openbare overlast, die zijn gerelateerd aan afval, adequaat aan te pakken.

Het Grondwettelijk Hof stelt daarover in het arrest nr. 62/2010, naar aanleiding van enkele prejudiciële vragen over artikel 16.6.3, §2 DABM, het volgende:

“B.16.1. Artikel 16.6.3, §2, van het DABM strekt ertoe de bestraffing van kleine vormen van openbare overlast te verzekeren en aldus het krachtdadig, snel en efficiënt optreden van een gemeente mogelijk te maken tegen relatief kleine en eenvoudige problemen die een erg negatieve impact hebben op de samenleving.

Tevens dient te worden gewezen op het facultatief karakter van de bevoegdheid voor de gemeenten om sancties op te leggen en het aanvullend karakter van de gewestelijke strafbaarstelling wanneer de gemeenten ervoor opteren geen gebruik te maken van hun facultatieve bevoegdheid, wat de gemeentelijke autonomie benadrukt.”

Wat betreft de draagwijdte van het begrip ‘kleine vormen van openbare overlast’ overweegt het Grondwettelijk Hof het volgende:

“B.9.2. In de parlementaire voorbereiding van het DABM worden verschillende aanwijzingen gegeven over wat onder die « kleine vormen van openbare overlast » dient te worden verstaan.

« Er bestaat geen twijfel over dat problemen van zwerfvuil, hondenpoep, beperkt sluikstorten, loslopende honden enzovoort, [...], toch een erg negatieve impact hebben op onze samenleving en dat ze vaak aanleiding geven tot ernstige verzuring en ongenoegen in deze samenleving. [...] De openbare overlast heeft betrekking op, voornamelijk individuele, materiële gedragingen die het harmonieuze verloop van de menselijke activiteiten kunnen verstoren en de levenskwaliteit van de inwoners van een gemeente, een wijk, een straat, kunnen beperken op een manier die de normale druk van het sociale leven overschrijdt. Men kan openbare overlast beschouwen als lichte vormen van verstoring van de openbare rust, veiligheid, gezondheid en zindelijkheid ’ » (Parl. St., Vlaams Parlement, 2006-2007, nr. 1249/003, p. 18).

« Daar waar het amendement nr. 32 in het algemeen een oplossing wil bieden voor diverse kleine vormen van openbare overlast, is dit amendement specifiek gericht naar de kleine afvalgerelateerde vormen van openbare overlast, zoals het sluikstorten of het achterlaten van zwerfvuil » (Parl. St., Vlaams Parlement, 2006-2007, nr. 1249/003, p. 19).

« Op de eerste plaats wijzigt [het voorstel] de strafbepalingen van het Afvalstoffendecreet; hierdoor zullen gemeenten onmiddellijk gemeentelijke sancties kunnen opleggen voor het vervuilen van de openbare weg en plaatsen die voor het publiek toegankelijk zijn. Bij wijze van

voorbeeld gaat het om het achterlaten van allerlei zwerfvuil (sigarettenpeukjes, kauwgum, blikjes enzovoort), wildplakken, het niet opruimen van uitwerpselen van rijdieren, sluikstorten enzovoort » (Parl. St., Vlaams Parlement, 2006-2007, nr. 1249/005, p. 33).

B.9.3. De term « kleine vormen van openbare overlast » is tevens te dezen beperkt tot die vormen die het resultaat zijn van het niet strikt naleven van de wettelijke voorschriften en de vergunningsvoorwaarden inzake afvalstoffen. Zij is aldus beperkt in haar toepassingsgebied.

B.10. De « kleine vormen van openbare overlast » hebben een welomschreven toepassingsgebied: enerzijds, worden in de parlementaire voorbereiding ter zake voldoende aanwijzingen gegeven over wat onder die term dient te worden verstaan; anderzijds, geldt die term uitsluitend bij het achterlaten, het beheer of de overbrenging van afvalstoffen in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning.

...

B.12.1. Artikel 16.6.3, §2, van het DABM laat derhalve toe, voor hen op wie die bepaling toepasselijk is, de feiten en de nalatigheden te kennen die hun strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen.

B.12.2. Weliswaar kent de in het geding zijnde bepaling aan de strafrechter een beoordelingsbevoegdheid toe doordat hij voor een welbepaald achterlaten, beheer of overbrengen van afvalstoffen dient uit te maken of het al dan niet in concreto een kleine vorm van openbare overlast is in de zin van artikel 16.6.3, §2, van het DABM, dan wel een feit is dat niet aan die kwalificatie beantwoordt, en bijgevolg, naar gelang van het geval, het voorwerp dient uit te maken van de sancties zoals bedoeld in artikel 16.6.3, §1, eerste lid, of artikel 16.6.3, §1, tweede lid, van het DABM. Het gaat derhalve niet om een autonome bevoegdheid inzake strafbaarstelling, maar om een dergelijke beoordelingsbevoegdheid die niet afwijkt van die welke de strafrechter heeft bij het bepalen van de op te leggen straf bij toepassing van strafbepalingen die in een zeer ruime marge voorzien tussen de minimum- en de maximumstraf."

### 3.

Verzoekende partij maakt redelijkerwijze niet concreet aannemelijk dat het organiseren van het inzamelen van textielafval, door middel van het plaatsen van een textielcontainer op het grondgebied van \_\_\_\_\_ zonder de daarvoor overeenkomstig artikel 43, §§1 en 2 Politiereglement vereiste toelating, en dus in strijd met artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA, moet worden beschouwd als een beheer van afvalstoffen dat beantwoordt aan de kwalificatie van een kleine vorm van openbare overlast in de zin van artikel 16.6.3, §2 DABM.

Zoals blijkt uit hoger geciteerde overwegingen van het Grondwettelijk Hof over de draagwijdte van het begrip ‘kleine vormen van openbare overlast’, waarbij er wordt gewezen op de parlementaire voorbereiding van artikel 16.6.3, §2 DABM, wordt daarmee bedoeld op diverse afvalgerelateerde lichte vormen van verstoring van de openbare rust, veiligheid, gezondheid en zindelijkheid, zoals het achterlaten van allerlei zwerfvuil als sigarettenpeukjes, kauwgum, blikjes, hondenpoep, wildplakken, het niet opruimen van uitwerpselen van rijdieren en beperkt sluikestorten. Verzoekende partij toont niet aan dat de gewestelijke entiteit foutief of kennelijk onredelijk handelt doordat ze de wederrechtelijke plaatsing van een textielcontainer niet beschouwt als een kleine vorm van openbare overlast in de zin van artikel 16.6.3, §2 DABM, maar oordeelt dat dit een milieumisdrijf betreft in de zin van artikel 16.6.3, §1 DABM, waarvoor er bij gebreke aan strafrechtelijke vervolging door de procureur des Konings een alternatieve bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd.

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door de vaststelling dat het geschonden milieuvoorschrift in artikel 6.1.1.4, 3° VLAREMA, op basis waarvan een inzamelaar van afvalstoffen het gemeentelijk politiereglement over de inzameling van het huishoudelijk textielafval moet naleven, vereist dat er een schending voorligt van het gemeentelijk politiereglement, waarin er desgevallend voor bepaalde schendingen ook wordt voorzien in gemeentelijke administratieve sancties. Er dient daarbij bovendien te worden opgemerkt dat verzoekende partij zonder meer poneert dat ‘de miskenning van artikel 43 door het Politiereglement wordt gesanctioneerd met gemeentelijke sancties overeenkomstig artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet’, terwijl dit niet blijkt uit de voorliggende stukken. Verzoekende partij toont dus zelfs niet concreet aan dat op basis van haar bevoegdheid hiertoe overeenkomstig artikel 16.6.3, §2 DABM, bij toepassing van artikel 119bis Nieuwe Gemeentewet in het (Algemeen) Politiereglement gemeentelijke administratieve sancties heeft opgelegd voor kleine vormen van openbare overlast, die het haar ten laste gelegde feit sanctioneren. Uit de artikelen 331 en 335 Algemeen Politiereglement blijkt zelfs het tegendeel.

Het middel wordt verworpen.

## **V. Beslissing**

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De kosten van het beroep, begroot op 100 euro rolrecht, zijn ten laste van verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 11 januari 2024 door voorzitter van het Handhavingscollege.

De griffier,

De voorzitter van het Handhavingscollege,